

РЕШЕНИЕ

№ 7413

гр. София, 08.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 06.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **10887** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния и процесуален кодекс /ДОПК/ и е образувано по жалба на [фирма] [населено място], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], представлявано от изпълнителния директор Й. Г., чрез адв.Т. М., срещу Ревизионен акт № СФР20-РД77-36/04.06.2020г. на дирекция „Общински приходи“, отдел „Ревизии и събиране на вземания“ в Столична община, потвърден в обжалваната му част с Решение № СОА20-РД28-30/07.08.2020Г. на Кмета на Столична община. Твърди се, че както в решението, така и в ревизионния акт, не е съобразено обстоятелството, че двата имоти, собственост на жалбоподателя, с идентификатори 68134.8424.34 и 68134.8424.35 за периода от 24.05.2017г. до 25.04.2019г. са били със статут на земеделски земи, поради което при непроменено предназначение на земеделската земя не подлежат на облагане с данък. Оспорва се дължимостта на местни данъци и такси след 05.06.2019г. и начисляване на допълнителни задължения на дружеството след тази дата и съответни лихви. По отношение на начислената такса битови отпадъци (ТБО) също се сочи недължимост, с позоваване на нормата на чл.64 ал.1 от ЗМДТ, вкл. и поради обстоятелството че във вр. с имота не са били предоставяни услуги, за които се дължи ТБО. Иска се изменение на РА, като се възстанови на дружеството заплатената сума за МДТ и лихви за вече посочените два недвижими имота за периода от 24.05.2017г. до 25.04.2019г., през който период имотите са били земеделска земя, отмяната на РА в частта, с

която е прието че жалбоподателят има просрочени задължения за ДНИ, ТБО и лихви за 2019г. в размер на 8021,74 лв., както и възстановяване на недължимо платените суми, ведно със законната лихва от датата на плащане до датата на възстановяване на сумите, на основание чл.129 ал.6 от ДОПК.

С молба от 15.01.2021 г. жалбоподателят е уточнил искането си за изменение на оспореният РА в частта, в която не са уважени изцяло исканията му до административния орган за възстановяване и прихващане по чл.129 ал.1 от ДОПК за заплатени от дружеството суми за МДТ и лихви за имоти с идентификатори 68134.8424.34 и 68134.8424.35 за периода от 24.05.2017г. до 25.04.2019г. през който същите са били със статут на земеделски земи и на основание чл.10 ал.3 от ЗМДТ не се облагат с ДНИ, респ. съгласно чл.64 ал.1 вр. с чл.11 от ЗМДТ за тези имоти не се дължи заплащане на ТБО. Поддържа се, че към 01.07.2019г. са погасени задълженията на дружеството за данъци и такси за посочените два имота, във вр. с осъществена прехвърлителна сделка.. Претендира разноски.

В съдебното производство жалбоподателят се представлява от адв.М., който поддържа жалбата. Представя писмени доказателства, формулира искане за съдебно-техническа експертиза и съдебно-счетоводна експертиза, допуснати от съда. В позиция по същество и в представени писмени бележки моли за отмяна на оспорения РА. Представя списък на разноските.

Ответника по жалбата – Кмет на Столична община се представлява от юрисконсулт В., която оспорва жалбата. В позиция по същество и в представени писмени бележки, твърди недоказаност на доводите на жалбоподателя и законосъобразност на оспорения РА. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, III-то отделение, 66 състав, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № СФР20-РД-01-17/21.02.2019г. (л.158), издадена от Е. К. – началник отдел „Ревизии и събиране на вземания“ в дирекция „Общински приходи“. В обхвата на ревизията са включени задълженията на [фирма] за данък върху недвижимите имоти (ДНИ) и за такса битови отпадъци (ТБО) за периода 01.01.2015г. – 31.12.2019г. .

Извършените от органите по приходите процесуални действия и събраните в хода на производството доказателства са подробно описани в ревизионен доклад (РД) № СФР20-ТД26-141/05.05.2020г. и издадения РА.

Срещу издадения ревизионен доклад на 22.05.2020г. от дружеството е подадено възражение, прието за неоснователно. Като възприели изцяло констатациите и мотивите в РД, по отношение на дължимостта на ДНИ и ТБО по отношение на имотите, собственост на жалбоподателя, намиращи се в [населено място], кв.Ч. и съставляващи УПИ –I-289022 (идентификатор № 68134-8424-34) и УПИ- I289023 (с идентификатор 68134-84243-35) в кв.7 – местност „Голямата локва-търговски парк С., Е. К., началник отдел в СО, възложил ревизията, и В. М. П. – главен инспектор в СО, ръководител на ревизията, издали в срока по чл. 119, ал. 3 ДОПК оспорения РА № СФР20-РД77-36/04.06.2020г.

С РА са установени задължения за ДНИ, като задълженията за ДНИ за 2015г. , за

2016г., за 2017г. и за 2018г. са погасени от дружеството. От установените задължения за ДНИ за 2019г. – 4 959,50 лв., с РА е установена дължимата сума в размер на 1 649,26 лв., върху която са начислени лихви за просрочие в размер на 155,30 лв.

Установените с РА задължения за ТБО за 2015г., 2016г., 2017г. и за 2018г. са погасени от дружеството, като са дължими установените задължения за ТБО за 2019г. в размер на 5 682,11 лв. и лихви в размер на 535,07 лв.

Установените с РА задължения за ДНИ и ТБО са определени за притежаваните от Х. ЕАД два недвижими имота - собственост на жалбоподателя, намиращи се в [населено място], кв.Ч. и съставляващи УПИ –I-289022 (идентификатор № 68134-8424-34) и УПИ- I289023 (с идентификатор 68134-84243-35) в кв.7 – местност „Голямата локва-търговски парк С.. От страна на ревизираното дружество, на 18.02.2020г. са подадени две искания за прихващане и възстановяване, съответно с вх.№ [ЕГН] и [ЕГН], във вр. с доводи на дружеството, че вече посочените два недвижими имота, считано от 24.05.2017г. до 25.04.2019г. са със статут на земеделски земи и по отношение на тях не следва да се начисляват задължения за местен данък, респ. и такса битови отпадъци. Исканията за прихващане и възстановяване са обосновани с обстоятелството, че след като е променено предназначението на имотите за неземеделски нужди с Решение № ПО-13-001 от 22.02.2011г. и Решение № ПО-13-002 също от 22.02.2011г., към 25.05.2017г. не е започнало изграждането на обект и тези решения са загубили правното си действие във вр. с пар.27 т.2 от ПЗР на ЗИДЗСПЗЗ, като с Решение № ПО-13-03/25.04.2019г. на комисията по чл.17 ал.1 т.1 от ЗОПЗЗ към ОД Земеделие С., отново е променено предназначението на имотите за неземеделски нужди и утвърдени площадка и трасета за проектиране на обекти в земеделски земи.

РА е обжалван по административен ред пред кмета на СО, с искане за изменението му, като се уважат исканията на дружеството за прихващане и възстановяване вх.№ [ЕГН]/18.02.2020г. и [ЕГН]/18.02.2020г., подадени до район К., както и с искане за отмяната на РА в частта му , с която по отношение на дружеството е прието че има просрочени задължения за ДНИ, ТБО и лихви за 2019г. в размер на 8 021,74 лв.

С Решение № СОА20-РД28-30/07.08.2020г. Кмета на Столична община е потвърдил РА в обжалваната част.

Съгласно констатациите в РА, по които страните не спорят в настоящето производство, дружеството е собственик на два недвижими имоти, намиращи се в район К., представляващи УПИ –I-289022 (идентификатор № 68134-8424-34) и УПИ- I289023 (с идентификатор 68134-84243-35) в кв.7 – местност „Голямата локва-търговски парк С.. За тези имоти дружеството е подало декларации по чл.14 от ЗМДТ, с декларирана отчетна стойност на двата имота. И по отношение на двата имота са открити партии в отдел „Общински приходи – К.“, закрити към 30.06.2020г., поради извършена продажба на двата имота, удостоверена с нотариален акт № 182, том VI , рег.№ 15 223, дело № 978 от 05.06.2019г.

Във вр. с ТБО, в хода на ревизията е установено че собствените на дружеството два недвижими имота, попадат в границите на организираното от Столична община сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци, определени като територии със заповеди на кмета на Столична община, като размера на ТБО се определя

пропорционално на база декларирана отчетна стойност на имота, в която се включва заплащането на услугите по сметосъбиране и сметоизвозване, обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения и поддържане чистотата на териториите за обществено ползване в населените места. Във вр. с определянето на ТБО спорно между страните е обстоятелството относно законосъобразното определяне дължимостта на ТБО за периода от 24.05.2017г. до 25.04.2019г., в който според дружеството двата недвижими имота са били със статут на земеделска земя и съобразно чл.10 ал.1 от ЗМДТ не е налице подлежащ на облагане имот.

В съдебното производство са приети като доказателства представените с административната преписка, както и с жалбата писмени доказателства. Допуснати са съдебно-техническа и съдебно-счетоводна експертиза.

От заключението на съдебно-техническата експертиза, изготвено от ВЛ В., изслушано в о.з. на 27.04.2021г., прието като доказателство по делото, се установява, че процесните имоти - УПИ –I-289022 (идентификатор № 68134-8424-34) и УПИ-I289023 (с идентификатор 68134-84243-35) в кв.7 местност „Голямата локва-търговски парк С. и адрес [населено място], район К., кв.Ч., не попадат в т.1 на заповедите на Кмета на Столична община, издадени в периода 30.10.2014г. – 30.10.2018г., посочени в заключението на ВЛ, и не попадат в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване. Това са Заповед № СО-РД-09-1847/30.10.2014г. на Кмета на СО, Заповед № СО-15-РД-09-1303/29.10.2015г. на Кмета на СО, Заповед № СО А 16-РД-09-1326/31.10.2016г. на Кмета на СО, Заповед № СО А 17-РД-СО-09-941/30.10.2017г. на Кмета на СО и Заповед № СО А-18-РД-09-1197/30.10.2018г. на Кмета на СО.

ВЛ установява, че за периода 2015-2017г. има подадени от собственика на посочените имота декларации по чл.23 ал.1 от Наредбата за определяне и администриране на местни данъци и такси и цени за услуги, предоставяни от СО, с деклариране на 1 съд за битови отпадъци тип „Бобър“ – 1100 литра, като най-близкия съд за битови отпадъци е на адрес [улица]. ВЛ установява, че разстоянието от адрес [улица], с разстояние до процесните имоти от 650 метра – установено и при извършения от ВЛ оглед и замервания на място. ВЛ не установява с категорично дали този съд за битови отпадъци е предназначен да обслужва процесните имоти. В пояснения към заключението, при изслушването му в проведеното открито съдебно заседание, вещото лице сочи, че денивелацията между процесните имоти и нивото на [улица] метра (имотите са ниско, пътят е високо), при което граничната линия е почти отвесен скат и от този скат не може да се достигне до контейнера нито пеша, нито с автомобил. За да се достигне до контейнера следва да се ползват обходни маршрути, които са с разстояние 4-5 км.

Заключението на изслушаната съдебно-счетоводна експертиза от 19.04.2021г., с коригиращото заключение от 14.06.2021г., след представяне на четливи копия от относимите счетоводни документи (л.642-645; л.646-647), прието като доказателство по делото, неоспорено от страните, установява, за всеки от двата имота за периода 24.05.2017г. – 25.04.2019г., през който период имотите са били земеделски земи, платените суми за данък сгради и ТБО , както и дължимата лихва върху платените суми, която е в размер на 12 674,79 лв. ВЛ е установило и размера на МДТ за двата имота, в случай, че се допусне, че те не са били земеделски земи за периода от 05.06.2019г. до 30.06.2019г. – 3144,13 лв.

Съобразно писмо № РД-12-01-2560-1/06.03.2020г. на ОД „Земеделие“ С. за периода 25.05.2017г.-29.04.2019г. процесните имоти представляват земеделска земя, тъй като решенията от 2011г. - Решение № ПО-13-001/22.02.2011г. и Решение № ПО-13-002/22.02.2011г. за промяна предназначението на имотите за неземеделски нужди, са загубили правно действие, поради незапочнато строителство.

По отношение на имоти с идентификатори УПИ –I-289022 (идентификатор № 68134-8424-34) и УПИ- I289023 (с идентификатор 68134-84243-35) в кв.7 местност „Голямата локва-търговски парк С. и адрес [населено място], район К., кв.Ч., съобразно плана за регулация и застрояване, изменен със Заповед № РД-09-50-1445/23.10.2010г. и Заповед № РД-09-50-1444/23.10.2010г., са с отреждане "За търговско-развлекателен комплекс, офиси, логистика и шоурум“, като конкретното предназначение на двата имота е за „ обществени обслужващи, складови и развлекателни функции“, съгласно чл.8 ал.1 от ЗУТ.

При тази фактическа обстановка, съдът обосновава следните правни изводи:

Относно определените с РА задължения за данък недвижими имоти:

Съгласно чл. 10, ал. 1 от ЗМДТ (в приложимата редакция - Доп. - ДВ, бр. 61 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.) с данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и поземлени имоти в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон. Разпоредбата на ал. 3 от чл. 10 ЗМДТ (в приложимата редакция) императивно посочва недвижимите имоти, които не се облагат с данък - земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен.

От съдържашото се в административната преписка становище на гл.архитект на С. с вх.№ СФР20-ДИ05-29/19.03.202г. (л.302-303) се установява, че двата поземлени имота (с № 289022 и 289023) попадат в териториалния обхват на плана за застрояване и регулация на местност „Голямата локва“- търговски парк С.“, одобрен с Решение № 545 по Протокол 45/29.07.2009г. на СОС. С подробния устройствен план за ПИ289022 е отреден УПИ I -289022 „ за производство и обществено обслужване“, а за ПИ 289023 е отреден УПИ VI-289023 „ за производство и обществено обслужване“ . В писмото е посочено, че плана за регулация и застрояване за тези имоти е изменен със Заповед № РД-09-50-1445/23.09.2010 И Заповед № РД-09-60-1444/23.10.2010г. – с отреждане за търговско-развлекателен комплекс, офиси, логистика и шоурум. Видно от същото становище, територията в която се намират тези имоти, съгласно Общия устройствен план на Столична община, одобрен с Решение на МС № 960/16.12.2009г., попада в смесена многофункционална зона, предимно в околградски район.

Въз основа на установените по делото по несъмнен начин факти, настоящият съдебен състав приема, че поземлените имоти, собственост на жалбоподателя (описани подробно по-горе в решението), не попадат в изключението, предвидено с чл. 10, ал. 3 от ЗМДТ, тъй като независимо, че не са застроени, след промяната на предназначението на тези имоти с Решение № ПО-13-001/22.02.2011г. и Решение № ПО-13-002/22.02.2011г., по отношение на тях има действащи подробни устройствени планове. За тези имоти, със Заповед № РД-09-50-1445/23.10.2010г. (л.327-328) и Заповед № РД-09-50-1444/23.10.2010г., двете на гл.архитект на Столична община, е

изменен план за регулация и застрояване , като отреждането по плана е „За търговско-развлекателен комплекс, офиси, логистика и шоурум“, с конкретното предназначение на двата имота за „обществено обслужващи, складови и развлекателни функции“.

Разпоредбата на чл.24, ал.5, т.2 и т.3 от ЗОЗЗ, определя, че решението за промяна на предназначението на земеделската земя губи правно действие, когато в тригодишен срок от влизането в сила на решението за промяна на предназначението не е поискано издаването на разрешение за строеж на обекта (т.2), или в 6-годишен срок от влизането в сила на решението за промяна на предназначението изграждането на обекта не е започнало.

Съгласно § 27 ал. 3, т. 2 от ПЗР на ЗИЗОЗЗ (ДВ, бр. 39 от 2011 г., в сила от 24.05.2011 г.) когато към влизането в сила на този закон решението за промяна предназначението на земеделска земя не е отменено по чл. 35 с влязъл в сила административен акт или с акт на съда, то запазва действието си до изтичане на 6-годишен срок от влизането в сила на този закон - когато изграждането на обекта не е започнало.

По делото не е спорно, че изграждането на обекти върху двата поземлени имота не е било започнало в посочения законов срок. Но незапочналото строителство върху имотите не изключва приложението на чл.10 ал.1 от ЗМДТ. Последното се определя от това дали имотите попадат в границите на населеното място, определени с подробен устройствен план. А наличието на такъв план по отношение на двата имота е безспорно установено.

Нормата на §5, т.6 от ДР на ЗУТ определя като „територия на населеното място“ селищната територия, обхваната от границите му /строителните му граници/, определени с устройствен план, без да се включва землището. Според чл.2, т.1 от ЗСПЗЗ, за да бъде определена земята като земеделска, трябва да е предназначена за земеделско производство и да не се намира в границите на урбанизираните територии /населени места и селищни образования/, определени с подробен устройствен план, или с околоръстен полигон. В случая с цитираните Заповед № РД-09-50-1445/23.10.2010г. (л.327-328) и Заповед № РД-09-50-1444/23.10.2010г. на главния архитект на Столична община е изменен план за регулация и застрояване, като отреждането по плана е „За търговско-развлекателен комплекс, офиси, логистика и шоурум“, с конкретното предназначение на двата имота за „обществено обслужващи, складови и развлекателни функции“. Касае се за имоти, урегулирани с действащ ПУП и за тях на основание чл.10, ал.1, първа хипотеза от ЗМДТ и чл.2, т.1 от ЗСПЗЗ е дължим данък върху недвижимите имоти за ревизираните периоди, както правилно са приели органите по приходите в РА.

Критериите и основните принципи за определяне размера на местните такси, по смисъла на чл. 6, ал. 1 ЗМДТ, са очертани в чл. 7 и чл. 8, а конкретните правила за определянето и администрирането им са уредени с Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на

услуги, предоставяни от Столична община. Основанията, редът и начинът на определяне на местната такса за битови отпадъци се съдържат в нормите на Глава Трета, Раздел I ЗМДТ – чл.чл. 62-64, чл.чл. 66-69 и чл. 71. Според чл. 62, таксата се заплаща за услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места, като размерът ѝ се определя по реда на чл. 66 за всяка услуга поотделно - сметосъбиране и сметоизвозване; обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения; чистота на териториите за обществено ползване. Тази такса обаче, според нормата на чл. 64 се заплаща само от лицата по чл. 11, за имотите на територията на общината. От своя страна нормата на чл. 11 постановява, че „данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти“, а кои недвижими имоти се облагат/не се облагат с този данък, определя чл. 10. При безспорната установеност на подлежащ на облагане с ДНИ недвижим имот, е дължима и такса за битови отпадъци за същите имоти.

С оглед на изложеното жалбата срещу РА в частта, в която не са уважени изцяло исканията му до административния орган за възстановяване и прихващане по чл.129 ал.1 от ДОПК за заплатени от дружеството суми за МДТ и лихви за имоти с идентификатори 68134.8424.34 и 68134.8424.35 за периода от 24.05.2017г. до 25.04.2019г. , следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

По отношение на доводите в жалбата за недължимостта на ТБО, тъй като е налице невъзможност за ползване на услугата по сметосъбиране и сметоизвозване, съдът намира, че са доказани направените разходи от Столична община по предоставянето на услугата за процесните периоди. При липса на доказателства, оборващи реалното предоставяне на услугата, неопровергано от заключението на вещото лице, без значение за дължимостта ѝ е обстоятелството дали задълженото лице реално е ползвало същата.

Съгласно чл.62 ЗМДТ ТБО се заплаща за услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места; размерът на таксата се определя по реда на чл.66 за всяка услуга поотделно - сметосъбиране и сметоизвозване; обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения; чистота на териториите за обществено ползване. В чл.71 ЗМДТ се разпорежда, че такса не се събира за: 1.сметосъбиране и сметоизвозване, когато услугата не се предоставя от общината ; 2.

поддържане чистотата на териториите за обществено ползване-когато услугата не се предоставя от общината; 3. обезвреждане на битовите отпадъци и поддържане на депа за битови отпадъци и други съоръжения - когато няма такива. В настоящия случай тези хипотези не са налице, поради което и липсва основание за недължимост на ТБО.

Воден от горното, Административен съд София- град, III отделение, 66-и състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ревизионен акт № СФР20-РД77-36/04.06.2020г. на дирекция „Общински приходи“, отдел „Ревизии и събиране на вземания“ в Столична община, потвърден в обжалваната му част с Решение № СОА20-РД28-30/07.08.2020г. на Кмета на Столична община. Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: